

KARLOVSKÝ

ZPRAVODAJ

LÉTO 2018 | VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VELKÝCH KARLOVICÍCH | www.velkekarlovice.cz

Vážení spoluobčané,

bývalo dobrým zvykem, že jsem v závěru školního roku děkoval učitelskému sboru za vykonanou pedagogickou práci a dětem přál příjemné a veselé prožití prázdnin a těm, kteří končili školní docházku ve Velkých Karlovicích hodně štěstí a úspěchů v dalším vzdělávání. V letošním roce přeji opětovně dětem, ale nemyslím si, že by poděkování učitelskému sboru, který se jistě snažil odvést kvalitní práci, bylo upřímné. Možná se ptáte - proč tomu tak je?

K 31.7.2018 končí ve své funkci ředitele Základní školy Velké Karlovice PaedDr. Karel Vašut, který vedl školu od roku 1997. Za svou dlouholetou pedagogickou činnost byl radou obce navržen na ocenění pracovníků ve školství Zlínského kraje a příslušnou komisí byl vybrán k ocenění. Slavnostní předání ocenění pracovníků ve školství se uskutečnilo v dubnu letošního roku v Muzeu Jana Amose Komenského v Uherském Brodě. Je na místě mu poděkovat i za aktivní pomoc při přístavbě a přestavbě základní školy, kterou v letech 2005 - 2009 obec realizovala a financovala. Možná bych měl poděkovat i za výdrž v posledních dvou letech, kdy atmosféra uvnitř školy byla napjatá. V plné nahotě se tyto problémy ukázaly i při výběru nového ředitele (ředitelky) základní školy.

Radou obce byl vyhlášen konkurs a dle zákona jmenována sedmičlenná komise, do které byli nominováni jednotliví zástupci za krajský úřad, Českou školní inspekci, odbornou veřejnost, základní školu, radu školy (zástupce rodičů) a dva zástupci z rady obce. Konkursní komise se sešla 2x. Napřed vyhodnotila předložené koncepce školy a požadované dokumenty, poté při ústním pohovoru, který proběhl 6. 6. 2018 na obecním úřadě. Do konkursu se přihlásilo 6 uchazečů, z toho 2 z Velkých Karlovic. Ze stávajícího učitelského sboru se nikdo nepřihlásil. Po náročném ústním pohovoru byli komisí vybráni 3 vhodní uchazeči na pozici ředitele školy v pořadí Mgr. Petr Krůžela, Mgr. Svatava Koňaříková, Mgr. Petr Koňařík. Další rozhodování je dle zákona vždy na radě obce, pokud se jedná o obecní školu, kterou naše škola je. Při prvním zasedání rady obce k výběru ředitele školy nedošlo. Členové rady požádali o názor zastupitele obce, kteří se rozhodovali na základě výsledků konkurzního řízení, pracovali s požadavky učitelského sboru v podobě petic na podporu Petra Krůžely, které nám diktovaly postup a s podporou rodičů a občanů ve prospěch S. Koňaříkové. Při druhém zasedání rada obce opírající se o názor zastupitelů vybrala v poměru hlasů 3 : 1 Mgr. Svatavu Koňaříkovou. Sám jsem se práva hlasování vzdal. Celá situace kolem konkursu byla zbytečně vypjatá a vyhocená. Věřím, že nastávající prázdniny pomohou danou situaci zklidnit a všichni si uvědomí, že na prvním místě jsou děti - žáci naší školy.

Hlavní investiční akce obce v letošním roce

Prioritní investiční akcí letošního roku je výstavba cyklostezky pro smíšený provoz (cyklisté, chodci) do údolí Jezerné. Jedná se o údolí, kde i přes omezenou rychlost (50 km/hod) jezdí řidiči rychle, nerespektují maximální povolenou rychlost a kde jde z pohledu občanů a jejich dětí o velmi nebezpečnou část obce. Začátek cyklostezky je na okružní křižovatce a končí odbočkou na místní komunikaci k jezeru. Stavba bude probíhat souběžně s „Rekonstrukcí mostu a komunikace II/481“, která již probíhá. Povrch cyklostezky bude asfaltový, šířka 3 m, pouze prvních 500 m bude mít šířku 3,5 m (zde se očekává větší pohyb chodců a cyklistů). Předání staveniště se uskutečnilo 19. června, ukončení stavby se předpokládá do šesti měsíců od zahájení. Stavba je velmi náročná, jak po technické, tak finanční stránce. Součástí investiční akce jsou tyto stavební objekty: cyklostezka, opěrná zeď z gabionů, účelové odvodnění komunikace, zpevnění svahu pod kapličkou, veřejné osvětlení, přeložky telekomunikačních sítí a el. sloupů. Rovněž se snažíme prodloužit stávající vodovodní řád, který bude umístěn pod těleso cyklostezky. Stavba cyklostezky je podpořena dotací ze Státního fondu dopravní infrastruktury ČR. Pokud budeme úspěšní i s druhou žádostí o dotaci u SFDI ČR, bude na cyklostezku navazovat výstavba dvou úseků chodníku, dva základy pro autobus a lávka pro pěší, která propojí cyklostezku s chodníkem.

Druhou významnou investicí je výstavba sběrného dvoru, jehož stavba započala v prostoru za zahradnictvím. Jedná se o oplocenou zpevněnou plochu s kontejnery, která umožní průběžné odložení velkoobjemového odpadu v průběhu roku a nebudou se již organizovat svozy velkoobjemového odpadu 2 x ročně. Investice je podpořena ze Státního fondu životního prostředí ČR.

Tyto investiční akce spotřebují všechny finanční prostředky, které jsme v posledních letech našetřili, ale protože se jedná o bezpečnost našich spoluobčanů, zastupitelstvo obce jednohlasně investici podpořilo a odsouhlasilo.

Miroslav Koňařík

Jubilanti za II. čtvrtletí 2018

Karolína Dorotíková	Ludmila Volková	Marta Zbranková
Zdeňka Chudějová	Marta Grňová	Vítězslav Valchář
Míla Kolář	Anna Mužíková	Ludmila Zbranková
Ludmila Šišková	Zdeňka Rychlíková	Milada Seidlová
Angela Volková	Marie Kysučanová	Marta Bolfová

Všem srdečně blahopřejeme!

Omlouváme se občanům Velkých Karlovic, ale od 25. května 2018 platí nový zákon na ochranu osobních dat, který nedovoluje zveřejnit bez písemného souhlasu citlivé údaje. Než se podaří najít přijatelnou cestu, není možno udávat ani adresu, ani věk jubilantů.

Léto 2018 u Karlovského muzea a informačního centra

- 30.6. Malířské cesty Jaroslav Frydrych výstava pod názvem „Tváře v krajině a krajina ve tváři“
- 30.6. Autorská výstava Anna Pokorná
- 28.6. Vystoupení řeckého souboru Meraklides v 10.30 amfiteátru u muzea
- 7.7. Hrnčířský den s CM Jiřího Nechanického a CM Milana Mičáka
- 14.7. Benefiční divadelní představení „Tři letušky v Paříži“ věnované památce Vladimíra Janýšky. Začátek v 19.00 hod v kinosále U Potockých
- 2.8. 24. ročník Setkání řezbářů s vernisáží v 17.00 hrají Trombitáši
- 3.8. Setkání řezbářů, hraje CM Jiřího Nechanického.
- 3.8. Koncert Františka Nedvěda v 19.00 v amfiteátru u muzea
- 4.8. Setkání řezbářů, hraje CM Jiřího Kašpara a CM Staré gatě
- 5.8. Karlovská pouť, hraje CM Solán a CM Milana Mičáka
- 1.9. 110. výročí založení železniční tratě ze Vsetína do Velkých Karlovic. Vystoupí CM Kyčerka v areálu u Karlovského muzea.
- 8.9. Mezinárodní dětský folklorní festival a Řemeslný den
- 28.9. Tématická výstava k mysliveckému odpolední
- 28.9. Autorská výstava fotografií Josefa Vrážela

Letní sezona v Informačním centru a Karlovském muzeu byla zahájena unikátní výstavou 29 artprotisů Jitky Tláskalové s názvem Vlnění.

První červnový víkend byl bohatý na kulturní události, v sobotu proběhla vernisáž ZUŠ Karolinka a v neděli kácení máje s Darebandem.

Převážně děti byly nadšeny řemeslnými úterky, na kterých se mohly seznámit s různými tradičními řemesly.

IC Zvonice - Akce a výstavy III.Q/2018

- 2. 7. - 8. 7. Týdenní malířská škola
- 28. 7. Operně klavírní podvečer - koncert Anety Růčkové (zpěv) a Josefa Kratochvíla (klavír)
- 11. 8. XI. Mezinárodní folklorní festival Léto na Soláni 2018 a Janáček na Soláni. V rámci letošního ročníku vzpomeneme 90. výročí úmrtí skladatele Leoše Janáčka.
- 24. 8. Jiří Kotásek projekty a realizace - vernisáž výstavy k životnímu jubileu
- 29. 9. Jablíčkové mlsání - sobotní odpoledne jablíčkové sezony si zpestříme přípravou a ochutnávkou všelikých dobrot z letošní sklizně.

Případné změny vyhrazeny

Důchodové pojištění občanů

Vážený občané,

nabízíme bezplatný konzultační a poradenský den v oblasti důchodového pojištění občanů.

- Nároky na starobní důchod
- Doby pojištění
- Informativní osobní list důchodového pojištění
- Způsob výpočtu důchodu
- Dobrovolné důchodové pojištění
- Sepisování žádostí o dávky důchodového pojištění
- Rozhodování o době a rozsahu péče o osoby závislé na pomoci jiné osoby
- Osoby zdravotně znevýhodněné - sepisování žádostí
- A další dle dotazů občanů

Tento den proběhl již ve Valašském Meziříčí, Horní Lidči, Kelči. Máme zájem, aby co nejvíce občanů mělo povědomí o svých důchodových nárocích a nečekali až na sepsání žádosti o důchod.

V případě zájmu, prosíme o kontaktování a určení termínu.

Jaroslava Martinková

vedoucí oddělení důchodového pojištění

OSSZ VSETÍN

Mostecká 303, 755 14 Vsetín, Česká republika

tel.: +420 571 810 154, fax: +420 571 810 120

e-mail: jaroslava.martinkova@cssz.cz

ID datové schránky: y3daddm

www.cssz.cz

Máj v Charitě ve znamení květin, Mistříňanky a Maxe Kašparů

V pátek 11. května to na Charitě vypadalo jako v květinářství. Kam oko pohlédlo, byly kytičky - a to pár stovek. Důvod? Prostý. Den matek.

„Jenom v terénu jsme jich rozdali na 200 kusů,“ říká Iva Prejzková, vedoucí charitní pečovatelské služby. „Bylo to logisticky náročnější, ale zvládli jsme to. Opravdu velké poděkování za to patří hlavně našim pečovatelkám.“

Kytičky však neputovaly jen za klientkami do terénu, ale také do Denního stacionáře Slunečnice na Halenkově a do Domu pokojného stáří v Novém Hrozenkově. A na všech místech mělo jejich předávání jedno společné - spoustu emocí a slz radosti, vždyť některé z maminek či babiček dostaly kytičku poprvé.

„Člověk by nevěřil, co květina dokáže,“ směje se jedna z pečovatelek a přibližuje svou zkušenost z předání květiny u klientky, s kterou bývá občas „těžké“ pořízení. „Najednou byla laskavá, vodu mi nabídla, chtěla si povídat,“ směje se pracovnice Charity. „Víte, co jim udělalo největší radost? Že si na ně někdo vzpomněl. Někdo na ně myslel a jen tak jim daroval kytičku. To pohladí na duši i srdíčku,“ uvažuje nahlas další z týmu pečovatelek.

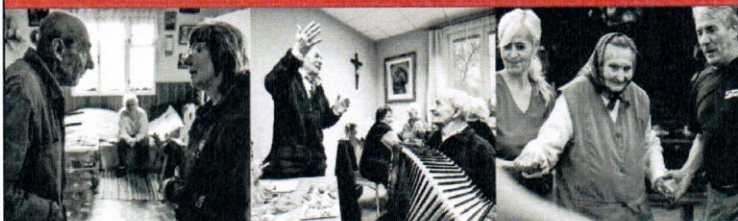
KONCERT

Květiny měly své místo i při druhé akci, kterou Charita Nový Hrozenkov pořádala ke Dni matek. Šlo o koncert slavné Mistříňanky. Kapela se skutečně předvedla v celé své kráse. Hudba prokládaná mistrným doprovodným slovem bavila všechny přítomné v sále. Při poslední písni, věnované právě všem maminkám, dostala každá z přítomných žen v sále opět květinu a slzy tekly proudem. Nutno dodat, že kromě toho nechyběly ani koláčky, bílé víno a hlavně dobrá nálada. „Už dlouho jsem neviděla moji babičku tak veselou,“ říká mladá žena, která seděla u předposledního stolu. „Víte, ona trpí demencí, ale dnes byla jak vyměněná. Zнала slova snad všech písniček. A jak zpívala,“ říká rozjařeně vnučka. „I žárkovy šroubovala,“ dodává a naznačí pohyby rukou. „Táta se zlobil, že dělá ostudu, ale dyť ona byla jenom šťastná, jako už dlouho ne.“

**Charita
Nový Hrozenkov**

pomoc srdcem a porozuměním

+ u vás doma i u nás

+ 365 dnů v roce

+ služby od A do Z

+420 571 451 548

www.nhrozenkov.charita.cz

reditel@nhrozenkov.charita.cz

PŘEDNÁŠKA

Třetí „májovou“ akci, kterou pořádala Charita Nový Hrozenkov v sále Lidového domu, byla přednáška známého psychiatra, kněze, autora řady knižních bestsellerů, Maxe Kašparů, na téma „Čtyři zabijáci našich vztahů“. Zájem byl veliký, někteří z posluchačů neváhali a přijeli třeba až z jižní Moravy. „Víte, on je kapacita a ví, o čem mluví,“ reaguje žena, jež si v průběhu celé přednášky dělala pečlivě poznámky. „Vztahy mezi lidmi, sami se sebou, s Bohem, to je alfa a omega veškerého našeho konání,“ podotkne a přidá se k zástupu mnoha zájemců o podpis.

(ren), ilustr. snímek J. Vrážel

P.S.: Nesmírné poděkování patří květinářstvím ve Velkých Karlovicích: paní Miroslavě Vojvodíkové a paní Marcelle Jurečkové, které také květiny k tomuto dni věnovaly.

HURÁ NA VÝLET

„Už brzo pojeduuu,“ směje se paní Maruška a mává papírem v ruce. „Dostala jsem od děcek jako dárek výlet z Charitů a vybrala jsem si Turzovku. Mám ju předplacený třikrát,“ chlubí se naoko žena. „Víte, Turzovka je moje srdeční poutní místo. Mám to tam ráda. Vyzpovídám sa tam, naberu vodičku,“ dodává a schovává dárkový výletní poukaz do kabelky. Charita Nový Hrozenkov, lépe řečeno její sociální doprava však nemá v nabídce pouze Turzovku. V následujících týdnech jsou plánovány například tyto výlety:

- 26. 6. Poutní výlet do Štípy, cena zájezdu 250,- Kč
- 16. 7. Luhačovice, cena zájezdu 300,- Kč
- 16. 8. Trenčín - Skalka, cena zájezdu 450,- Kč

Více informací nejen o nejbližších zájezdech, ale také o dárkových výletních poukazech získáte přímo u vedoucí sociální dopravy Lucie Krajčové. **Kontaktovat ji můžete na telefonním čísle 734 875 592 nebo na e-mailové adrese: lucie.krajcova@nhrozenkov.charita.cz.**

(ren)

Myslivecký spolek Gigula Velké Karlovice

Vážení spoluobčané, uplynul další myslivecký rok a my bychom vás rádi informovali o tom, co se v tomto období v našem mysliveckém spolku událo.

Určitě neuniklo vaší pozornosti dění kolem šíření nákazy afrického moru prasat, který se vyskytl ve Zlínském kraji. I v našem vsetínském okrese byl každý ulovený kus černé zvěře podroben důkladné veterinární kontrole a naštěstí nebyl žádný touto nákazou postižen. Přestože podmínky na našem katastru nejsou v porovnání s honitbami, kde je více zemědělsky obhospodařovaných ploch, pro černou zvěř ideální, přispěli jsme ke snižování stavu této zvěře odstřelem 90 kusů, což je druhý nejvyšší odstřel ve vsetínském okrese.

Vysoké zvěře bylo uloveno na plán 45 kusů celkem 53 kusů, z toho 14 jelenů, 18 laní a 21 kolouchů. Toto číslo je ve vsetínském okrese nejvyšší, a protože naši snahou je stavy této zvěře vzhledem k rozloze honitby optimalizovat, plán odstřelu na letošní rok ještě navyšujeme zejména v lokalitě Podtáté a Tísňavy.

Dále bylo uloveno 25 kusů srnčí zvěře, 52 lišek, 8 jezevců, 35 kachen, 10 zajíců, 11 kun.

V současné době vykonává náš myslivecký spolek Gigula právo myslivosti na pozemcích o výměře 3 513 ha, z čehož je 1 083 ha zemědělských, 2 332 ha lesních a 98 ha ostatních pozemků.

Pro pobavení našich členů i ostatních spoluobčanů jsme v lednu pořádali myslivecký ples s bohatou tombolou, smažením vaječnice pro členy, vlastníky pozemků a přátele myslivosti, pouťový guláš a další. V rámci finančních možností zvelebujeme naši mysliveckou chatu v Miloňově a myslivecké zařízení jako jsou posedy, krmelce apod., které jsou vizitkou našich členů na jednotlivých mysliveckých úsecích.

V příštím roce bude náš myslivecký spolek Gigula Velké Karlovice pořadatelem okresní výstavy trofejí. Na tento svátek myslivosti, kterého se každoročně účastní až 2500 příznivců myslivosti ze širokého okolí, se všichni těšíme a uděláme vše pro dobrou prezentaci myslivosti ve Velkých Karlovicích.

V období května a června klade spárkatá zvěř mláďata, zajáci mají druhé vrhy, hnízdí zpěvné ptactvo atd. Prosíme proto všechny návštěvníky lesa, aby svým pobytem v přírodě co nejméně narušovali tyto procesy, nesnažili se žádným způsobem hladit nebo odnášet nalezená mláďata, zamezili případnému volnému pobíhání psů a omezili zejména jízdy na motocyklech a čtyřkolkách ve volné přírodě. Děkujeme.

Závěrem chceme rovněž poděkovat představitelům obecního úřadu Velké Karlovice, honebnímu společenstvu Velké Karlovice i všem spoluobčanům, našim blízkým a příznivcům za podporu naší činnosti - péče o místní zvěř a redukování jejího stavu ve prospěch našich lesů.

LOVU - LESU ZDAR!

Josef Štuler - předseda MS

Kaple na rozcestí Podtáté

Už téměř deset let se o kapličku stará paní Žofie Martináková z Léskového. Zvoní každý den poledne, (vynechá jen když musí nutně odjet nebo když je velmi špatné počasí, jak sama řekla) a stará se i o úklid uvnitř kaple a okolí. Zametá, pleje dva záhonky květin po stranách vchodu, zalévá, vysazuje nové květiny. Když jsem se ptala, kdo to financuje, jen se usmála. Ale prý paní zahradnice jí občas dá nějaké sazenice levně, když je to pro kapličku.

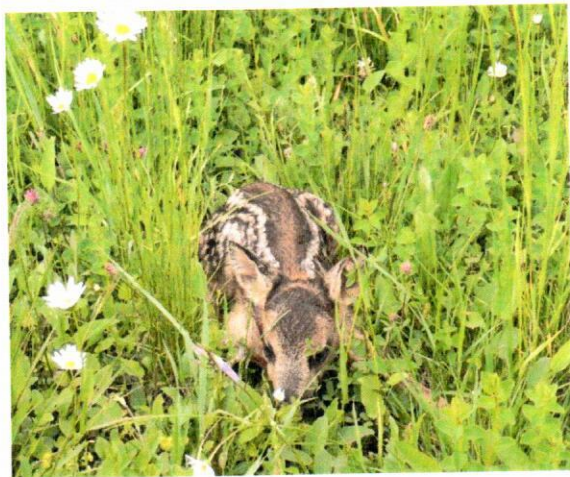
Obětavost paní Žofie vynikne při zjištění, že v blízkém okolí není voda, takže když chce uklízet a zalévat, musí si vodu na kole přivést z domu. Celý květen vede v kapličce májové pobožnosti a je hlavní organizátorkou cyrilometodějské mše, která se u kapličky světy vždy 5. července.

Paní Martináková „zdedila“ péči o kapličku na rozcestí po manželech Oravcových. Zpočátku zvoníval pan František Oravec, pak když už mu nemoc nedovolila, pokračovala jeho žena paní Bohumila Oravcová. Zvonění se člověk musí nějakou dobu učit, nejde to hned samo. Paní Martináková se taky chodila zaučovat, než převzala správu kapličky do svých rukou.

Je krásné, že každá kaplička má svou dobrou duši, která pečuje nejen o materiální stránku, ale vytváří pospolitost lidí z nejbližšího okolí, zvoní poledne i umíráček, vybízí k zastavení a zamyšlení.

Paní Žofie Martináková i celá řada osob, které se kdy o kapli na rozcestí staraly, si zaslouží velké poděkování a vděk. Platí to samozřejmě pro všechny kapličky a jejich „strážce“. Dík patří také obecnímu úřadu, že uvolní prostředky na větší opravy a rekonstrukce.

Emil Chuděj, Jitka Ryplová

SMUTNÉ LISTOPADOVÉ DNY 1944 (poslední oběti nacismu)

11. pokračování - závěr

V boji za svobodu přinesli naši předkové v době nacistické okupace velké oběti, byli vystaveni teroru, jaký si my ani nedovedeme představit. 73 našich občanů bylo žalařováno, 42 mužů, žen a dětí se nedočkalo svobody. Položili své životy, jak zákony a čest kázaly jim. Proto bychom na ně neměli nikdy zapomenout.

Všichni výše uvedení byli současníky mých rodičů (maminka byla více než rok vězněna nacisty v jejich žalařích, několik tatkových kamarádů se nedožilo konce války) proto jsem se v roce 2014 pokusila po sedmdesáti letech „vrátit“ čas a ke jménům obětí 2. světové války doplnit jejich velmi smutné příběhy.

Pátrala jsem v různých archívech v České republice i na Slovensku, hledala jsem příbuzné oběti, navštívila jsem několik pamětníků válečných událostí, mé pátrání mne prostřednictvím mailu zavedlo i do Spolkové republiky Německo a až do vzdáleného Izraele. Z dvačtyřiceti obětí nacismu se mně podařilo částečně nastínit tragický životní příběh 36 z nich. Protože své pátrání končím, zbylých 6 obětí 2. světové války přenechávám mladším příštím badatelům a badatelkám z naší obce. Dnes si dovoluji čtenářům obecního zpravodaje nabídnout 4 poslední životní příběhy, na nichž jsem ještě pracovala. Namlouvám si, že se mi snad podařilo vyplnit alespoň některá bílá místa v naší historii. Byla to pro mne nádherná pětiletá práce, pro kterou jsem měla velmi silnou motivaci, jak jsem již výše uvedla, která mne strhávala k dalšímu a dalšímu pátrání, ale která byla i velmi náročná, především vyžadovala velmi mnoho mého času, ale nejen toho, jak se později ukázalo... A nyní „poslední“ tragické životní příběhy mužů, kteří nakonec podlehlí nacistickému teroru. I když nás od nich dělí již více než sedmdesát let, nezapomínáme...

Cyril MUŽÍK (7.8. 1902 - 10.10. 1944, v pramenech také uváděno 11.10.1944)

Cyril Mužík byl synem Matouše Mužíka, podruha ve Velkých Karlovicích, a jeho manželky Anny Mužíkové a žil v č.p. 426 ve Velkých Karlovicích. Ve sborníku „Velké Karlovice v letech 1939 - 1945“ z roku 1965 je o Cyrilu Mužíkovi na stránkách 21 a 22 uvedeno následující: „Dne 5. října 1944 v obvodu obce Velké Karlovice byl zadržen členem „Jagdkomanda“ Chaloupkou duševně méněcenný 42letý kočí Cyril Mužík z Velkých Karlovic. Měl prý v úmyslu přeběhnout na Slovensko k partyzánům. Při výslechu byl Mužík ztýrán, že dne 10. 10. 1944 při převozu z Velkých Karlovic - Příchlopu do údolí Léskové zemřel. Celé tělo měl poseto ranami a kosti zpřelámaný. Očitý svědek byl rolník Michal Surala z Velkých Karlovic, č. p. 464, který ztýraného a ještě živého Mužíka musel na příkaz gestapa odvézt na trakaři. Téhož dne byl i Michal Surala zatčen pro podezření ze spolupráce s partyzány. Mrtvolu Mužíka odvezlo gestapo do Bílé neznámo kam. Ve spojitosti s případem Mužíka byla řada dalších našich občanů zatčena pro podezření ze spolupráce s partyzány.“

František TOMEK (26.11. 1925 - 8.2. 1945)

Od 17. září 1944 člen 1.čs. partyzánské brigády Jana Žižky tragicky zahynul 8. února 1945 společně s pěti členy oddílu Alexandra Dolinova na pasece Bílová v Rajnochovicích.

František Tomek se narodil 26. listopadu 1925 ve Velkých Karlovicích, č. p. 496, Rozíně Tomkové (nar. 24. 10. 1882 v Makově), soudně rozvedené nádenici, která byla dcerou Michala Tomka, kováře v Makově, a jeho manželky Anny, rodem Blinka z Velkých Karlovic. V matričním záznamu Františka Tomka není uvedeno jméno otce, ale je tam rukou pana faráře Antonína Vitáskova připsána poznámka tohoto znění: „Matka tohoto dítěte byla s Josefem Vašutem, sklářem ve Velkých Karlovicích, soudně rozvedena rozsudkem krajského soudu v Nov. Jičíně ze dne 24/6 1920 ...“, který pak potvrdil zemský soud v Brně dne 10. září 1920. Ve výše uvedeném matričním záznamu je ještě připsáno, že František Tomek byl 22. 9. 1942 biřmován v Novém Hrozenkově. Po získání základního vzdělání se František Tomek rozhodl pro povolání kominíka a této profesi se začal učit u kominického mistra Jana Dvořáka v Novém Hrozenkově. A byla to právě profese kominíka, která jej přivedla do řad partyzánské protinacistického odboje.

Odpoledne 28. září 1944 se František Tomek vydal z údolí Miloňovky do budovy měšťanské školy č. p. 1 ve Velkých Karlovicích s kominickým nářadím, s válečky tolu (trhavina) a zápalnou šňůrou připevněnou v nohavicích a za kominickou blůzou. Bez obtíží prošel německými strážemi a dostal se do budovy, kde ve sklepní části vložil trhavou nálož do otvoru komína, zapálil připravenou zápalnou šňůru, rychle opustil budovu a vrátil se do údolí Miloňovky, kde jej mimo jiné očekávali desátník František Tkáč spolu s partyzány Stanislavem Kozou, Františkem Mazlou a dalšími partyzány.

Výsledek destrukční akce provedené Františkem Tomkem zaznamenal velitel četnické stanice ve Velkých Karlovicích v hlášení nadřízeným protektorátním a německým úřadům následovně: „Hlásím, že 28. 9. 1944 v 18.30 hod. nastal výbuch v hlavní škole ve Velkých Karlovicích, způsobený pravděpodobně náloží uloženou tajně do sklepa. Sklepní prostor byl celý zničen, dále byla vytlučena všechna okna v hlavní škole od přízemí až do druhého poschodí. Při výbuchu nepřišel nikdo o život, ani nebyl nikdo zraněn. Dosavadní pátrání po původu trhaviny zůstalo bez výsledku.“ (Citováno z knihy Josef Příkryl, 1. čs. partyzánská brigáda Jana Žižky, 1976, Profil, Ostrava).

O akci Františka Tomka se v minulosti velmi často psalo, účinek výbuchu v budově školy byl zpravidla zveličován, když se uvádělo, že v budově bylo zabito nebo zraněno několik desítek důstojníků SS a polního četnictva. Nebylo tomu tak, neboť budova byla v čase výbuchu téměř prázdná, nacistická policejní posádka (Od 23. září 1944 byly do školní budovy přemístěny jednotky německé pohraniční a celní stráže z Malých Karlovic - Tisňav a Velkých Karlovic - Podtátého.), mimo stráží byla přítomna promítání filmu v kinosálu u Potockých.

Odvažná akce devatenáctiletého kominického učně Františka Tomka měla tedy především morální účinek a mezi nacistickými okupačními složkami způsobila značný rozruch, neboť se stala přímo v jednom z jejich středisek na Valašsku. Druhého dne 29. září 1944 proto Velké Karlovice navštívil státní ministr pro Čechy a Moravu SS - Obergruppenführer Karl Herman Frank. O jeho návštěvě v naší obci a o jeho setkání s nadlesním Jaroslavem Machem jsem již psala dříve.

František Tomek bojoval dál v řadách 1. čs. partyzánské brigády Jana Žižky. Jeho krátký životní příběh se uzavřel na pasece Bílová v Rajnochovicích dne 8. února 1944 v boji s nacistickými okupanty. V obecní kronice Rajnochovic jsou události na pasece Bílová kronikářem zaznamenány následovně: „Porušené jistoty německé využívají také partyzáni v našich horách, kteří začínají svůj pobyt tu dávat Němcům na vědomí, třeba zatím jen méně významné akce vydrážďovaly tyto téměř k bezmezné zuřivosti. Sverepost německou,

pocítila tu v únoru t. r. i vzdálená odtrž Rajnochovic - Bílová. Zdržovali se tu již od počátku roku přechodně také větší počet různých běženců, kteří snažili se navazovat styky s partyzány. Věc byla nějak prozrazena a tak ráno 8. února - 45, obklíčena byla Bílová německým vojskem a gestapem. Touž dobou nacházelo se ve stavení Jindřicha Ručka č. 24, 7 mužů a ve vedlejším stavení Aloisie Kubičkové č. 25, tři muži. Překvapeni byli všichni, jak se říká v nedbalkách, a když zjistili, že jsou obklíčeni, pokusili se tři muži od Kubičků o útěk oknem, přes zahradu do lesa. Tito byli však všichni z kulometu skoseni a na stavení Jindřicha Ručka, odkudž prý bylo na Němce vystřeleno, zahájen útok. Jeden z partyzánů byl na útěku raněn, jeden zastřelen, tři živí byli chyceni a další dva uhořeli ve stavení, které na rozkaz Němců, nablízku se nacházející povozníci zapálili. Očitý svědek p. Václav Krause, zdejší obchodník, popisuje smutný tento průvod následovně: „V předu kupa Němců, v zadu kupa Němců a uprostřed starý Václavík s Martinem Zubíčkem, táhli na saních raněného partyzána, za nimi tři partyzáni bez kabátů, pouze v rozedraných košilích, surově zbití a svázaní, starý Jindřich Ruček tvář spálenou k nepoznání, jeho žena Marie s dcerou Jindřiškou, Kubiček s Kubičkovou a Zubíčkovi.“ Jeden proud Němců asi 150 i se zajatci šel dolů Rajnochovicemi, druhý pak dolů Jedovým. Dne 11. února pohřbeni byli ve vsi tichosti na místním ř.k. hřbitově čtyři zastřelení a dva uhořeli partyzáni z Bílové, a to jako ta hovádka bez rakví, do jednoho společného hrobu. Totožnost dvou zastřelených byla zjištěna a jména jejich zapsána jsou ve zdejší úmrtní matrice, byli to: František Hubaň, zednický učeň ze Zlechova (27.2.1926) a Mikeščík Ladislav z Bohuslavic (9.6.1919), ostatní označení jsou pouze jako „neznámý muž“. Později identifikován byl ještě jeden z nich a to: Matouš Antonín z Ploštiny (13.6.1926).“ Zápis o pasece Bílová v obecní kronice Rajnochovic je na stránkách 12 - 15. Z nich jsem citovala jen část, která se týkala Františka Tomka. Je ale zajímavé, že jeho jméno je uvedeno na stránce 15 jako glosa po odrážce, navíc je tam uveden jako „Ant. Tomek, V. Karlovice“, a tato glosa je do kroniky vepsána jiným rukopisem, než je proveden zápis kronikáře.

Stanislav KOZA (? - 15.1.1945)

V některých pramenech se uvádí, že to byl on, kdo získal Františka Tomka pro odbojovou činnost a že pro jeho akci ve škole ve Velkých Karlovicích opatřil ve Zbrojovce Vsetín potřebnou nálož.

Stanislav Koza se narodil v Pustiměřu u Vyškova. Vyrůstal v rodině Václava (nar. 25. 5. 1883) a Marie Kozových se dvěma sestrami: Aloisii (1924) a Vlastou (?). Jeho otec byl zaměstnán jako hlídač ve dvoře v Pustiměřu, maminka pracovala v domácnosti. Po ukončení základní školní docházky se vyučil v Lulči kameníkem. V červenci 1944 na Slovensku vstoupil do partyzánské jednotky Milana Rastislava Štefánika, odkud přešel do oddílu Jána Ušiaka, s ním přešel na Moravu a v údolí Podtátě ve Velkých Karlovicích se zúčastnil boje u Pietschovy hájenky, kde patřil k nejdůležitějším partyzánům.

2. listopadu 1944 Stanislav Koza spolu s kulometčíkem Jozefem Kavčiakem a Františkem Molou zajišťoval prostor horské mytiny u Čertova mlýna, kde se měla konat schůzka štábu brigády Jana Žižky se zástupci ilegální komunistické organizace z Moravské Ostravy. Protipartyzánská akce toto setkání zmařila. 3. listopadu 1944 bránil Stanislav Koza partyzánský bunkr pod Kněhyní při útupu ostatních partyzánů. Nepřátelskou střelou byl raněn do páteře, takže nemohl uprchnout a byl nacisty zajat. Těžce raněný byl převezen do vězení v Moravské Ostravě a následně do cely č. 90 v Kounicových kolejích v Brně. Dne 15. ledna 1945 byl na nádvoří výše uvedených kolejí popraven. Stanislav Koza byl velitelem bojového družstva, velitelem rozvědné čety a jako starší a zkušenější bojovník byl pověřován nejobtížnějšími úkoly. V partyzánské brigádě Jana Žižky patřil k jejím nejstatečnějším mužům, proto bylo jeho jméno vytesáno do podstavce památníku na Beskydu na moravsko - slovenském pomezí v obci Makov.

Stanislav Koza měl údajně nemanželského syna Jiřího Slavoně, který snad pracoval jako příslušník VB v Novém Jičíně. Zatím po jeho existenci pátrám.

Děkuji touto cestou panu Vlastimilu Rudolfovi z Ivanovic na Hané, synovci Stanislava Kozy za jeho pomoc v sestavení životopisu jeho příbuzného, který se jako partyzán pohyboval v roce 1944 na území naší obce.

Josef BORÁK (24. 6. 1922 - 5. 5. 1945)

Partyzán, který padl den po osvobození své rodné obce ve Chvalčově - Lhotě a který byl dne 10. května 1945 ve své rodné obci pochován na místním hřbitově „za velké účasti obyvatel“, jak je napsáno ve farní kronice. Ještě mu nebylo 23 let.

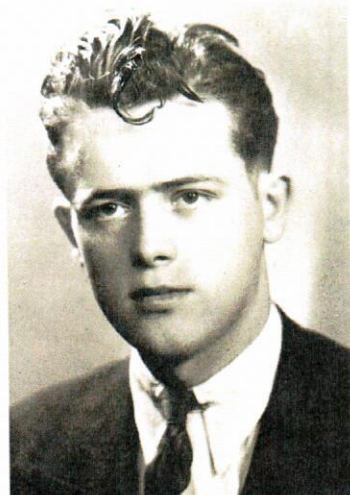
Josef Borák se narodil 24. června 1922 manželům Josefu a Anežce Borákovým ve Velkých Karlovicích, č. p. 283, v části Pluskovce za asistence porodní báby Rozalie Vaňatkové z Velkých Karlovic, č. p. 571. Břimován byl 2. října 1933.

Jeho otec Josef Borák (22. 12. 1895 - 29. 2. 1978), obuvnický pomocník ve Velkých Karlovicích, byl synem Jana Boráka, 1/2 pasekáře ve Velkých Karlovicích a jeho ženy Marianny, rodem Česnek z Velkých Karlovic. V době 1. sv. války narukoval na východní frontu a jako voják se zde 2. července 1917 (v bitvě u Zborova) s čs. údernou brigádou, bojující po boku ruské armády proti centrálním mocnostem, zúčastnil úspěšného průlomu rakousko - uherské fronty. Následně se s česko - slovenskými legiemi zúčastnil všech bojů na sibiřské magistrále až do Vladivostoku, odkud se přes západní Evropu vrátil domů, kde se oženil s o osm let mladší slečnou Anežkou Borákovou.

Anežka Boráková (12. 3. 1903 - 20. 5. 1984) byla dcerou Josefa Boráka (2. 3. 1978 - 25. 5. 1915), který padl na východní frontě, (Jak stojí v jeho „Záznamu vojáka“, uloženém ve vojenském ústředním archivu v Praze, byl příslušný k 3. pěšímu pluku rakousko - uherské armády, datum úmrtí 25. 5. 1915, místo úmrtí Rusko, 1925 prohlášen za mrtvého.) a jeho manželky Celestýny, rodem Koňářik z Malých Karlovic, která porodila čtyři děti: Josefa, Františka, Anežku a Aničku.

Otec Josef Borák pracoval jako poštovní doručovatel, matka Anežka Boráková denně dojížděla do n. p. Zbrojovka Vsetín, kde pracovala a kde její bratr František byl náměstkem podnikového ředitele. Manželé Borákové vychovali jednu dceru Annu a tři syny Zdeňka, Stanislava a Josefa.

Josef BORÁK v civilním povolání pracoval jako průvodčí na trati Velké Karlovice - Vsetín. Jako pracovník železnic předával odboji zprávy o přesunu německých vojsk po železnici. Tuto činnost vykonával do doby, než byl varován, že jej sleduje konfident gestapa František Šmíd, který byl znám jako „Velký Franta“. (František Šmíd již v roce 1943 pronikl do ostravské odbojové skupiny, na podzim roku 1944 se podílel na odhalování organizační sítě paraskupiny CLAY, byl spolupracovníkem brněnského gestapa.) Bylo mu doporučeno, aby odešel do ilegality a přihlásil se k partyzánské brigádě Jana Žižky, která v té době působila v Hostýnských horách, což učinil. Po složení partyzánské přísahy se stal průzkumníkem brigády.

Život partyzána Josefa Boráka se uzavřel 5. května 1945 ve Lhotě u Chvalčova, Na Kamenci č. 550, kde byl zastřelen německou hlídkou spolu se dvěma bojovými druhy. Ještě v roce 2012 byla na domku č. p. 550 pamětní deska, která tuto událost z posledních válečných dnů 2. sv. války připomínala. Stálo na ní: „V těchto místech položili svůj život za nás a naši svobodu rotný Jan Bučák, voják RA Peter Ivanovič, partyzán Josef Borák 5. 5. 1945.“

Dům č. 550 vlastnili v roce 1945 manželé Josef a Cecilie Kotasovi, nyní jej vlastní paní Marie Zámečnicková, ale již bez pamětní desky, kterou si přála odstranit.

V roce 1952 byla Chvalčova Lhota připojena ke Chvalčovu. Tam stojí pomník, který připomíná oběti 1. a 2. sv. války. Mezi osvoboditeli Chvalčova od nacistické okupace je uveden i Josef Borák, u jehož jména je na pomníku napsáno: „Padl za naši svobodu ve 23 letech.“

Místo poprav v Kounicových kolejích v Brně

Koncem června 2017 jsem navštívila Právnickou fakultu Masarykovy univerzity a Kounicovy koleje v Brně. Ve foyer právnické fakulty, která za okupace sloužila gestapu, pulsoval život, neboť se tam toho dne konaly promoce, ale v Kounicových kolejích vládla prázdninová klid. V lednu 1940 se studentské Kounicovy koleje změnil v policejní věznici řídící úřadovny brněnského gestapa, kam byli později ze všech poboček gestapa na Moravě přiváženi zatčení účastníci protinacistického odboje. Věznice měla dva bloky, A a B, v nichž byly strážnice, kanceláře úředníků a cely vězňů. Oba bloky spojovala budova s hlavním vchodem a se sálem, který sloužil k sestavování transportů do koncentračních táborů a jiných věznic. Na dvoře kolejí pod sgrafitovým obrazem patrona českého národa knížete Václava je nápis „Nedej zahynout nám i budoucím“ se konaly popravy zastřelením a jen o kousek dál byly některé popravy vykonávány oběšením na třech šibenicích. Těla popravených se zpopelňovala v brněnském krematoriu, popel se však nikdy nepodařilo najít.

Drtivá síla někdejšího popraviště na nádvoří Kounicových kolejí, toho dne tichého, mne přinutila si sednout na jednu z jeho vyvýšených ploch. S prosbou o pomoc jsem se zadívala na kousek modré oblohy nad hlavou, protože mne přepadla tíseň. V té chvíli jsem se snažila domyslet, co asi cítili na tom přesmutném místě muži, jako byl odvážný Stanislav Koza, hrdý Oldřich Kyslinger, skromný mladý horal František Křivčík, či spíše nenápadný Bohumil Jakeš. Byly to bolest a zoufalství, anebo zloba a vzdor, co cítili v bolavé duši svých zmučených těl? Byli již v náručí Smrti, věděli, že ta je ze svého objetí již nepustí, věděli, že pro ně již příštího dne slunce nevyjde... Dá se taková chvíle vůbec domyslet? **N e d á !**

Marie Mikulcová

Výročí železniční trati Vsetín - Velké Karlovice

V letošním roce kromě řady důležitých výročí, si připomeneme také jedno, které se týká našeho regionu. Bude to již 110. let od doby, kdy byl zahájen provoz na železniční trati ze Vsetína do Velkých Karlovic. Oslavy této události proběhnou 1. září 2018 pod záštitou Sdružení obcí a měst Valašsko-Horní Vsacko a Zlínského kraje.

A na co se můžeme těšit? Dopoledne se do Velkých Karlovic vypraví ze Vsetína historický parní vlak, vedený valašskomeziříčskou parní lokomotivou „Matěj“. Vlak bude zastavovat ve všech zastávkách, kde na cestující budou čekat zajímavá překvapení – různé druhy občerstvení, hudba, drobné upomínkové předměty, příležitostná razítka pod.

V Huslenkách budou v tento den probíhat Huslenké slavnosti. V Novém Hrozenkově budou moci zájemci navštívit Památník Antonína Strnadela, Valašskou galérii výtvarného umění a jedinečnou Japonskou zahradu. V Karlovině pak Sklářské muzeum, ve Velkých Karlovicích zastávce památný dřevěný kostel Panny Marie Sněžné a Karlovské muzeum. Na konečné ve Velkých Karlovicích budou moci cestující sledovat zbrojení parní lokomotivy vodou z hasičské cisterny.

Ze Zdechova do Huslenek bude k parnímu vlaku veden zvláštní autobusový spoj ČSAD Vsetín, z Velkých Karlovic na Soláň bude zavedena kyvadlová autobusová doprava. Na Soláni, kromě možnosti občerstvení, budou moci návštěvníci navštívit Valašský ateliér u Hofmanů, informační centrum Zvonice, případně vystoupit na samý vrchol Soláně do výše 861 metrů.

Zpět pojedou parní vlak kolem poledne (přesný jízdní řád parního vlaku a zvláštních autobusových spojů bude zveřejněn na plakátech). Od vlaku bude v Huslenkách opět zajištěn autobusový přípoj do Zdechova.

I na Vsetíně se bude na co podívat. Na nádraží proběhne výstava železničních vozidel, na pravidelné vlaky do Velkých Karlovic budou po celý den nasazovány moderní motorové jednotky Regio Shark a v mezíchasech mezi osobními vlaky pojedou zvláštní nostalgické vlaky ze Vsetína na Hovězí i do Halenkova, vedené historickým motorovým vozem M 131.1 (Hurvínek).

K výročí železniční trati bude vydána také publikace, která bude k dostání u pokladen v žel. stanici Vsetín a Velké Karlovice, v parním vlaku a ve všech informačních centrech (Nový Hrozenkov, Karolinka, Velké Karlovice, Zvonice na Soláni).

Slavomil Herynk

Parní lokomotiva 433.002 „Matěj“

Poslední velkokarlovický kovář Josef Zbranek

Motto: „Kůň od kováře musí vyšlapovat jako žena od pedikérky.“ Josef Zbranek

Kovářství se na planetě Zemi řadí k nejstarším řemeslům, neboť již člověk zemědělec potřeboval ke své existenci pracovní nástroje vyrobené kovářem.

Dávni Řekové ve své mytologii uctili kovářské řemeslo tím, že mezi své bohy vřadili i Héfaista, mytologického boha ohně a dovedného kováře, jemuž připisovali řadu znamenitých kovářských výrobků, jako např. Achilleovu zbroj nebo Athenin štít. Athena byla bohyní vítězství, ale i dárkyně řemesel, věd a moudrosti.

Během pátrání po svých předcích z tatínkovy strany jsem zjistila, že můj praděd Michal Mikulec byl kovář. Z dětských let si uchovávám v paměti vzpomínku na pana Františka Holčáka (1901 - 1971), mistra kováře, jehož kovárna stávala naproti našemu domu, za řekou Bečvou u hlavní silnice vedoucí ke Vsetínu. Velmi často jsme z oken našeho domu sledovali světélkování jeho kovářské výhně. Když pan mistr neměl ve své kovárně práci, přecházel silnici k řece Bečvě, tam se opřel o zábradlí a vždy dlouho sledoval říční tok, v němž v té době byli ještě k vidění pstruzi. Holčáková kovárna již řadu let v naší obci nestojí, zanikla, ale zatím stále trvá kovárna u nádraží, u mostu, ve které ještě pracuje kovář a podkovář Josef ZBRANEK, náš velkokarlovický Héfaistos.

Josef Zbranek se narodil 7. března 1953 v Karolince - Stanovnici, v údolí Skalič, manželům Janu a Anežce Zbrankovým. Jeho otec byl lesní a později sklářský dělník, maminka pracovala v JZD. Byl druhý ze čtyř sourozenců, měl starší sestru a dva mladší bratry. Jeho školní docházka začala v málotřídní škole ve Stanovnici, kde jej učili učitelé Lušovský a Škorňák. Ze školy ve Stanovnici postoupil na druhý stupeň do ZŠ v Novém Hrozenkově, blízko které se nacházela kovárna mistra Stupky (stojí tam dodnes), která dospívajícího Josefa Zbranka přitahovala víc než škola. Proto každou volnou chvíli trávil v této kovárně. K tomuto období svého života mi pan Josef Zbranek řekl: „U Stupků v kovárně jsem postával, okukoval práci mistra Stupky, někdy jen odháněl mouchy od koní, až se mi kovářina zalíbila. Když se v osmé třídě volilo povolání, tak jsem si vyplnil přihlášku do učebního poměru kovář. Tenkrát se mi celá třída smála a vidíte, já vydržel u kovářiny celý život. V roce 1968 jsem nastoupil do učení do Zemědělského odborného učiliště v Horním Benešově na obor kovář. V učilišti jsem byl dva roky a ve třetím roce jsem již pobýval na praxi ve Velkých Karlovicích v kovárně mistra Josefa Petřeka, kam jsem nastoupil 15. července 1970.“

Pan Josef Zbranek se stal zaměstnancem JZD Velké Karlovice. V roce 1975 absolvoval podkovářský kurz s následnou zkouškou, po které získal osvědčení pro kování koní, které měl velmi rád.

V kovárně „u mostu“ pracoval Josef Zbranek až do tzv. sametové revoluce, zrušení JZD a následné privatizace. Po ukončení činnosti JZD v naší obci bylo panu Josefu Zbrankovi sděleno, že kovárnu a kováře už v obci nepotřebujeme. Protože ale pan Josef Zbranek měl kovářinu velmi rád, v roce 1991 kovárnu odkoupil a jak se říká, postavil se na vlastní nohy – stal se živnostníkem. Přijímal jakoukoliv práci, která se týkala opracovávání železa, ale nejvíce mu scházeli koně, kteří mu přirostli k srdci, jak mi řekl. Koní ve Velkých Karlovicích najednou velmi mnoho ubylo, a tak Josef Zbranek začal koně shánět nejen po celém okrese, ale

i na Slovensku, kam za nimi dojížděl.

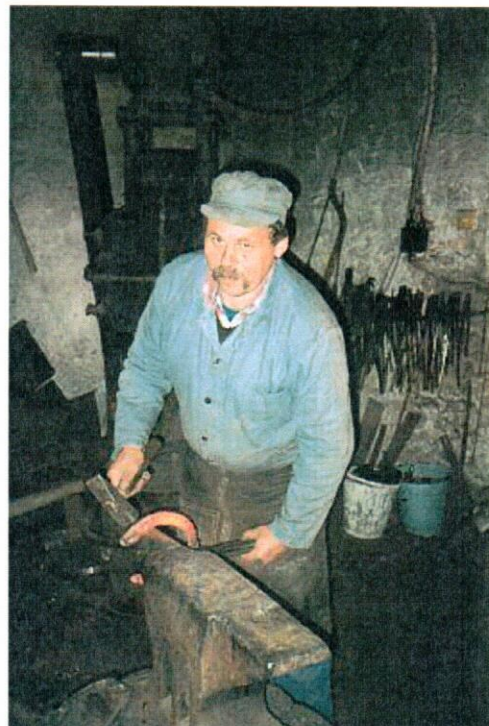
V roce 1997 se pustil do oprav stoleté kovárny, postavené již v 19. století. Pro kovářské řemeslo začal připravovat jednoho ze svých dvou synů, kterému chtěl svou kovárnu předat. Nakonec se mu jeho záměr nepodařil, jeho syn onemocněl, a tak se nemohl těžké a náročné kovářské práci věnovat.

Obtížná práce se nakonec projevila i na zdraví mistra Josefa Zbranka a v roce 2015 byl přinucen podstoupit operaci páteře. K této situaci mi v jeho kovárně, vyzdobené různými diplomy a čestnými uznáními, či osvědčeními a zarámovanými články z různých novin, řekl následující: „Když člověk dělá s láskou něco celý život, tak se nedá jen tak odejít, tak si občas zajdu ještě zakovat a je mi v kovárně dobře. Taky jsem pochopil, že to nebude navždy, a proto, když se v roce 2017 objevili zájemci o koupi kovárny, kovárnu jsem prodal. Byl jsem moc rád, že kovářina bude ve Velkých Karlovicích pokračovat.“

Smutek a radost, to jsou pocity, které nyní provázejí mistra Josefa Zbranka, posledního velkokarlovického kováře a podkováře, který od roku 1994 reprezentoval naši obec na předvádění kovářské práce ve skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm, což činí dodnes.

Celoživotním a velkým koníčkem Josefa Zbranka jsou dobrovolní hasiči. Před lety se aktivně zúčastňoval soutěží, později se stal funkcionářem, třináct let je členem Výkonného výboru Okresního sdružení hasičů ve Vsetíně. Od roku 2013 je držitelem Medaile za mimořádné zásluhy SDH, která mu byla udělena Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska.

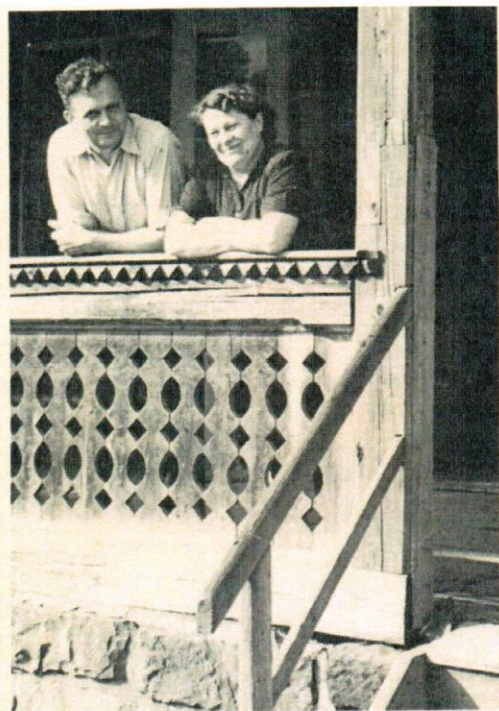
Kovářská profese dala vzniknout několika příjmením: Kovář, Kovářík, Kováříček. V této souvislosti bych si dovolila připomenout Dobromila Kováře, místního obchodníka, odbojáře, jednu z tragických obětí 2. světové války.

„Polanský - symbol Podtátého“

K příležitosti rekonstrukce se společně ohlédneme za historií, která tento podnik provázela. Penzion Polanský, dříve známý pod názvem Restaurace pod Velkým Javorníkem nebo také horská Koblihova restaurace. Pro mnohé Podtátany po mnoho let jediné místo k setkávání a veřejnému životu. Nemýlím se snad moc, když řeknu, že mnoho z místních lidí včetně mě má radostné vzpomínky spojené právě s tímto místem.

V dětství jsem si toto místo spojovala více než s hospodou spíše s legendou o zakopaném pokladu pod lípou, která stála před hospodou. Tento příběh pro mě přestal být zajímavý

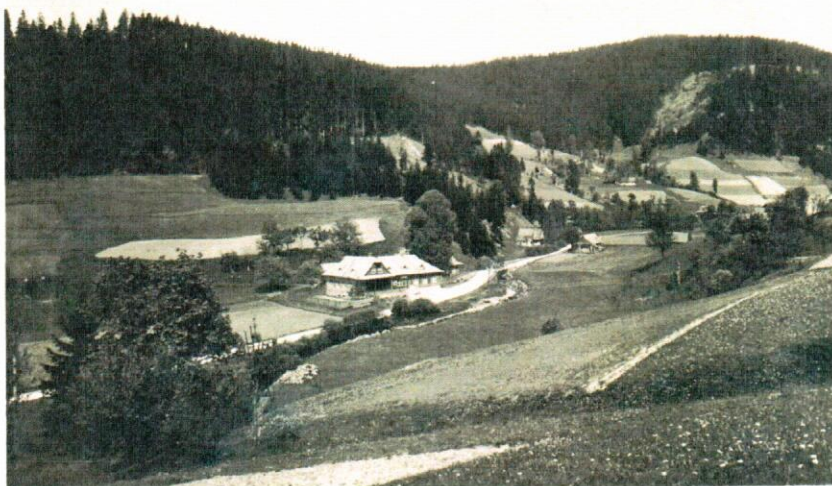

Manželé Polanskí

V sobotu ráno přijel autobus turistů, kteří v zimě celý den lyžovali na Kasárnách a v létě se procházeli po okolních kopcích. Večerní program trávili hosté v hospodě. Proto bylo nutné rozšířit budovu a přistavit sál. Před 2. světovou válkou zahájil Josef Polanský výstavbu penzionu, tu dokončili v průběhu války němečtí financí, kteří zde měli zázemí. Majitel si s rodinou vedle hospody postavil dům. Na pozemcích bylo i hřiště a koupaliště na potoku. Pamětníci na Polanského vzpomínají jako na perfektního číšníka, který si vždy pamatoval, kdo co pije, kolik má platit a nikdy se nestalo, že by jeho zákazník na něco čekal. Řídil se heslem: „můj zákazník, můj pán.“ Za války měl ve výčepu plakát: „děkujeme, že se nebavíte o politice“. Němci a Karlovjani dokonce hrávali každý večer mariáš. Po druhé světové válce penzion i hospodu převzalo družstvo Jednota a Polanský zde dělal provozního až do své smrti. Dcerou manželů Polanských byla paní učitelka Alena Jungwirthová, kterou si mnozí z Vás jistě pamatují ze základní školy.

Doufám, že si toto místo v nejkrásnějším údolí Velkých Karlovic zachová svou nevšednost a výjimečnost i v dalších letech.

Více z historie Velkých Karlovic najdete na Facebooku Žiju Velké Karlovice. Uvedené informace jsou z velké části vzpomínky pamětníků, za které srdečně děkuji.

Dobová pohlednice Podtátého s penzionem Polanský

v okamžiku, když jsem zjistila že poklad byla jen flaška slivovice. V mých vzpomínkách je penzion Polanský spojen také s lyžařským svahem v blízkosti. Naučila jsem se zde lyžovat a střídaly se zde turnusy žáků z celé Moravy, především pak ze Zlína. U vleku probíhaly také četné lyžařské závody – ta hrdost reprezentovat právě Podtáté, byla to pro mě vždycky velká čest. Společně se spolkem Tatran - turistů jsme zimu trávili na vleku a léto na hřišti nebo na kopci v blízkém okolí. Dobrovolní hasiči mají podnik spojený pro změnu s atmosférou hasičských plesů i schůzí. Tahle hospoda vždycky žila pro Podtáté a pro Karlovjany.

Prvním majitelem byl jistý Chovaneček z Podtátého, který na začátku 20. století zřídil v budově o mnoho menší, než nyní známe, nálevnu a obchod. Kvůli dluhům od něj však měl hospodu odkoupit Kobliha, který měl s podnikáním větší zkušenosti. Ani tomu se však nedařilo, jak by chtěl, a tak nedlouho na to objekt prodal Frýdovi Zaoralovi. Mladý a schopný hoteliér se zde také dlouho neohřál, koupil si hotel na Bílé, kde se mu vedlo lépe.

Bezesporu nejslavnějším hospodským byl Josef Polanský. Narodil se v Pozořicích u Brna, pracoval ve Znojmě jako číšník a roku 1930 se přestěhoval do Podtátého ke svému známému Zaoralovi, od kterého hospodu asi po roce odkoupil. Zajišťoval obsluhu, manželka kuchyň.

Polanský byl podnikavý a začal úspěšně rozvíjet turismus v naší obci. Zprvu měl jen 10 lůžek k pronájmu, proto se stávalo, že zbylí turisté přespávali po chalupách u místních. Spali na slámníku - na zemi nebo na peci. V ceně 10 korun bylo přespání a snídaně. Jezdili sem především Baťovci ze Zlína včetně Antonína a Tomáše Baťů.

Letní hosté na terase restaurace

Hudební stan 2018

Proč hudební stan

Nápad na uspořádání hudebního festivalu vznikl před šesti lety v hlavách členů Dědictví Velkých Karlovic Jindry Zvěřinové a Radka Kabeláče, karlovských naplavenin s vřelým vztahem ke zdejší krajině a kultuře. Jako mnozí jiní si uvědomovali, že podobná akce v čase kolem pouti v Karlovicích chybí, zvláště poté, co postupně zanikla tradice pouťových a předpouťových zábav. Od snů našťastí nebylo daleko k činům, a tak se v prvním srpnovém týdnu roku 2013 koná na louce pana Janíka za Bečvou první ročník Hudebního stanu. Název dal akci starý vojenský stan, který na louce vyrostl jako ochrana před deštěm a sluncem. Ohlasy jsou vesměs příznivé, jak mezi návštěvníky, tak mezi účinkujícími - v prvním ročníku převážně regionálními a začínajícími interprety - a tak se rok nato odhodláváme k organizaci druhého ročníku, tentokrát už s ambicemi přivést do Karlovic i hvězdy tuzemské alternativní hudby. Ambice jsou do jisté míry naplněny, proti je však toho roku počasí a i proto končí druhý ročník finančně neslavně. Různé představy o dalším pokračování festivalu nakonec vedou k tomu, že se v dobrém loučíme s Dědictvím a další existenci Hudebního stanu bereme na sebe. Třetí ročník se podle našeho názoru opět vydařil, což nás snad definitivně přesvědčuje o tom, že akce tohoto typu do Karlovic patří a má šanci se rozvíjet. I další roky se daří hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, takže pokračujeme...

Hlavně hudba

Od začátku se všichni kolem Stanu shodli na tom, že se budeme snažit prezentovat hudbu všech žánrů, hlavně ale pokud možno kvalitní, nebo alespoň provozovanou s nadšením a snahou BAVIT. Proto u nás hrají jak začínající, většinou regionální kapely, tak hvězdy svých stylů, zatím převážně z tuzemska - ale i ze zahraničí - od tradičního Slovenska přes Rusko až k Latinské Americe. Za pět ročníků festivalu jsme do Karlovic pozvali kolem šedesáti interpretů. Na některé jsme obzvláště hrdí - kapely Už jsme doma, Květy, Mucha, Ladě, Please the Trees, tradiční Ciment, Jitku Šuranskou, Oldřicha Janotu a řadu dalších. Letošní program najdete na jiném místě - snad i tentokrát se nám povedlo poskládat jej tak, aby si v něm opravdu každý mohl najít něco přesně pro sebe a vše ostatní se zájmem poslechnout.

K dobré hudbě patří také dobré technické podmínky pro její provozování, proto už od druhého ročníku hrají kapely z profesionálního pódia a o zvuk se již od začátku pečlivě stará Jiří Krumpoch.

Kromě dobrých podmínek pro vystupující se snažíme vytvořit i příjemné podmínky pro diváky. Zde jsme samozřejmě omezeni velikostí areálu a jeho vybavením. I my bychom uvítali větší komfort, lepší hygienické podmínky, větší výběr občerstvení, třeba lepší pivo, atd... vše je ale hlavně otázkou peněz a věře, že se snažíme vytěžit z minima maximum.

Kdo to platí?

Jednoduše se dá na tuto jednoduchou otázku odpovědět krátce: Vy. Hlavní zdroj financí je totiž prodej občerstvení a výtěžek z dobrovolného vstupného. Část výdajů pokryjí příspěvky sponzorů, našich přátel a rodinných příslušníků. Nevyužíváme žádných dotací a grantů, Obecní úřad nám na akci přispívá přistavením mobilních toalet do areálu festivalu.

Poděkování a omluva

Stále musíme děkovat všem, jejichž zásluhou se festival už čtvrtým rokem koná: Panu Janíkovi, který nám nezištně poskytl svůj pozemek a chatu a vychází nám vždy všemožně vstříc, všem dobrovolníkům a rodinným příslušníkům, kteří nám (mnozí po všechny předešlé ročníky) pomáhali, Dědictví Velkých Karlovic za odvahu začít, všem, kteří přispěli radami, pomocí a zápůjčkami různých věcí, kapelám a muzikantům, kteří slevili ze svých požadavků a zahráli u nás, Informačnímu centru za propagaci, mediálním partnerům: Českému rozhlasu, Rádiu Proglas a agentuře Czechturism a především Vám, návštěvníkům, za účast, štědrost a žízeň !!

Zároveň se omlouváme těm, které hudba z festivalu ruší víc než běžný pouťový rámus - prosím, zkuste to s námi ty čtyři večery vydržet!

Josef Adam, Radek Kabeláč, Petr Zeman

HUDEBNÍ STAN 2018 - PROGRAM

Začátky kolem 18.00, více na hudebnistan.cz. Na místě občerstvení - pivo, slušný výběr alkoholických i nealkoholických nápojů, káva, čajovna, míchané nápoje, něco k jídlu.

Středa 1.8.

Žamboši - vsetínská folková kapela kolem Honzy Žambocha, držitelé dvou cen Anděl.

Alexej Kudrjaicev - v Brně usazený Moskván, šansonier, nezapře inspiraci a obdiv k Vysockému

Helemese - kyjovská šanson-folk-punková skupina - veselé, vtipné, skočné

Čtvrtek 2.8.

Rytmus pro život - bubnování pro všechny, oblíbený interaktivní zážitek nejen pro děti

Tabáskova partyja - folková kapela kolem Pavla Tabáska z Jasenné

Vladivojna La Chia & 4Trio - jeden z projektů talentované hudebnice, skladatelky a zpěvačky (mj. nominace na Českého Lva za hudbu k filmu Nevinnost Jana Hřebejka). Krásná hudba na pomezí žánrů, skvělí muzikanti

Ciment - legendy valašského bigbitu v čele s Petrem Zezulkou

Pátek 3.8.

Vladimír Václavěk - kytarista, skladatel, spisovatel, jeden z nejvýraznějších českých hudebníků vůbec, člen slavných brněnských kapel Dunaj a E, s Ivou Bittovou nahrál jedno z nejlepších českých alb všech dob - Bílé inferno.

Trabandita - Jarda Svoboda - projekt lídra skupiny Traband s přáteli, harmonium a další zajímavé nástroje. Hudba, která vás může silně zasáhnout, když budete chtít

Ty Syčáci - kapela další legendární osobnosti české hudby - Petra Váši

Sobota 4.8.

Holinky - klezmer-swing- hudba k tanci i dojetí, vycházející ze staré světské židovské hudby

Reggay - skvělá regge kapela ze Zlína, tradiční účastník festivalu

Allstar Refjúdží Bend - kapela, která energicky vaří v jednom kotli dechovku, ska, rap, klezmer, dixieland, čínskou operu, arménské a kurdské melodie- originální worldmusic se sociálním přesahem

Už jsme doma - jedna z neoriginálnějších českých rockových skupin kolem Miroslava Wanka, hudba plná energie. Kapela koncertující po celém světě, u nás již potřetí.

Znouzectnost - legendární punková skupina, založená v roce 1986, jedni z průkopníků tohoto žánru u nás. Už tady dlouho nebudou!

19.
malířské cesty
kolem Soláně
Valašský atelier
U Hofmanů
na Soláni

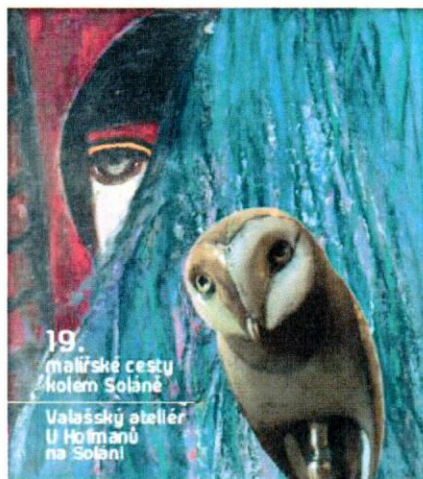
**Jaroslav
Králík**

Čas zanechal stopy

vernisáž
sobota 30. června 2018 v 16 hodin

Úvodní slovo / **Dalibor Malina**
Hudební doprovod / písničkář **Pavel Tabásek**

Otevřeno do 2. září 2018 v sobotu a v neděli od 10 do 18 hodin

*Spojení
láskou
bárvou*

**Ivan Angelov Panov
Ana Panova Vašič**

vernisáž
sobota 30. června 2018 v 16 hodin

Úvodní slovo / **Dalibor Malina**
Hudební doprovod / písničkář **Pavel Tabásek**

Otevřeno do 2. září 2018 v sobotu a v neděli od 10 do 18 hodin

Atelier Hofman

Milí přátelé umění, 30. června 2018 v 16.00 se potkáme ve Valašském atelieru u Hofmanů na 19. ročníku malířských cest.

Letos Vám představíme malíře Jaroslava Králíka.

Znáte ho z jeho kreseb s valašskou tematikou, nyní ho představíme s jeho abstraktní retrospektivou.

Protikladem budou malířka a keramik, manželé Panovovi.

Jejich tvorba je plná barev a expresivního náboje, tak jako jejich prosluněná domovina.

Doufám, že naše pozvání k vernisáži bude pro Vás příjemně strávenou chvílí se skleničkou vína a písničkářem Pavlem Tabáskem.

Těšíme se na Vás

Marcela Vajceová

Posílení prameniště Velké Karlovice

Převážná část obce Velké Karlovice je zásobována samostatným veřejným vodovodem s vlastním zdrojem podzemní pitné vody. Zdrojem pitné vody je vrt HV1 umístěný v blízkosti řeky Vsetínská Bečva v prameništi Miloňov. V rámci předpokládaného rozšíření veřejného vodovodu, zvýšení množství odběrů pitné vody a předpokladům snížení vydatnosti podzemních zdrojů pitné vody přistoupila společnost Vodovody a kanalizace Vsetín, a.s. (vlastník veřejného vodovodu i zdroje pitné vody) k realizaci stavby „posílení zdroje pitné vody Velké Karlovice“.

Stávající zdroj HV1 při letních měsících již neumožňuje dlouhodobý nárůst spotřeby pitné vody, a proto bude zdroj posílen. Vrt HV3 byl realizovaný v roce 1992, je hluboký 10 m, vystrojen perforovanou výpažnicí průměru 630 mm a vykazoval dostatečnou vydatnost i kvalitu vody pro potřeby zásobení obyvatel pitnou vodou. Provedené laboratorní rozborů podzemní vody prokázaly velmi dobrou kvalitu po chemické i mikrobiologické stránce. Obsah dusičnanů vyhovuje požadavkům pro kojeneckou vodu stejně jako stávající využívaný vrt. Pitná voda v obci Velké Karlovice je středně tvrdá. Jednotlivé parametry pitné vody jsou prezentovány na [www. stránkách společnosti Vodovody a kanalizace Vsetín, a.s.](http://www.vodovodyakanalizacevsetin.cz) a „vývěsce“ obce Velké Karlovice.

Stavba řeší připojení stávajícího vrtu HV3 na stávající systém zdroje pitné vody a následně na vodovodní síť obce. Bude provedena úprava zhlaví vrtu, vystrojení vrtu a napojení do stávající čerpací stanice. Šachtice nad vrtem bude opatřena betonovou skruží DN 1500, okolí skruže bude upraveno vypádanou kamennou dlažbou, uloženou do betonu a s dřevěnou stříškou (zamezení vtoku dešťových vod a umožnění manipulace s osazenými ponornými čerpadly). V rámci dodávky pitné vody nebude zasaženo do stávajícího hygienického zabezpečení pitné vody (beze změn zůstává hygienické zabezpečení pomocí UV lampy a chlornanu sodného). V rámci konečného zabezpečení potřeby pitné vody pro potřeby obce bude provedeno řízené čerpání z obou vrtů v závislosti na jejich přirozené vydatnosti.

Společnost vodovody a kanalizace Vsetín, a.s. věří, že výše citovaná stavba zabezpečí kvalitu i množství pitné vody pro obec Velké Karlovice i v rámci jejího rozvoje na dalších mnoho let.

Vodovody a kanalizace Vsetín, a.s., Ing. Dušan Libosvár, vedoucí provozu vodovodů a ÚV

Autoservis Roman Zaoral

Provádíme ošetření a nástřik dutin a podvozků automobilů a drobné karosářské práce.

Velké Karlovice

Tel.: 777 146 147

E-mail: Giovannah@post.cz

Noční TFA Súkenická

Po březnovém TFA u sjezdovky Razula v Léskovém nás čekal druhý ze tří karlovských závodů pro železné hasiče. Disciplína, která má simulovat reálné podmínky u zásahu, tentokrát zavítala 12. května na rozhlednu Súkenická.

TFA na Súkenické bylo při svém vzniku před 3 lety prvním závodem s výstupem na rozhlednu ve Zlínském kraji. Standardně se TFA zakončuje výstupem do výškové budovy, protože jsou ale Karlovice na mrakodrapy (naštěstí) chudé, vzali jsme zavděk 137 schody vysoké dominanty místních kopců. Koncept závodu od té doby inspiroval další pořadatele, a nejen ve Zlínském kraji začaly TFA závody na rozhlednách vznikat častěji. Jako příklad můžeme zmínit TFA na rozhledně Doubrava v obci Loučka, které bylo letos dějištěm kvalifikace Zlínského kraje na mistrovství České republiky v TFA a profilem trati patří k nejtěžším závodům v ČR. Vraťme se ale zpět domů do Karlovic. Hlavní odlišnost oproti minulosti spočívala ve změně z denního na noční závod. Zkušenosti s několikaletým pořadatelským nočního TFA u zbrojnice v Tisňavách jsme využili i tady. Platí, že noční závody jsou organizačně náročnější, ale na druhou stranu mají svoji nezaměnitelnou atmosféru. Tu jsme doplňovali zvukem elektrocentrály, protože elektřiny na vrcholu kopce moc není a pár žárovek se hodí i u nočního závodu. Odpolední intenzivní bouřka přidala na trať trochu vody, ale samotný průběh závodu už se obešel bez kapek. Na závodníky čekalo v plné cca 15 kg výstroji s dýchacím přístrojem 7 překážek. Začínali jsme schodem se zátěží, k čemuž nám posloužil dřevěný špalek a dva 25 kg těžké silniční gumové stojany a 15 opakování. Dalšími překážkami bylo proskakování 6 malých pneumatik, 4 převalení traktorové pneumatiky, 60 ran do hammerboxu osmikilogramovou palicí, roztážení 40 m hadic B a smotání hadice B. Tím končily přízemní disciplíny a následoval hlavní tahák dne, výstup na rozhlednu Súkenická. Závodníci průměrně vyběhnou rozhlednu s časem okolo jedné minuty, což v přepočtu na schody vychází asi na 2 schody za vteřinu.

V kategorii mužů dominoval rodinný klan ze Starých Hamrů, sourozenci Blažkovi. 1. místo bral Lukáš Blažek s časem 3:40:68, 2. místo Michal Blažek - 3:54:71, 3. místo Michal Janovác - SDH Salaš 3:59:27. Třetí z bratrů Blažkových se umístil na 7. místě. Domácí závodník Karel Tábořský obsadil s časem 5:30:05 12. místo. Celkově se do mužské kategorie přihlásilo 18 závodníků, 16 jich s platným časem dokončilo.

V kategorii juniorů od 15 do 17 let jsme odstartovali 10 závodníků a trať jich zvládlo úspěšně 7. Ve srovnání s mužskou kategorií došlo k částečnému snížení náročnosti překážek například menším počtem opakování atd. V této kategorii jsme měli 4 želízka v ohni. Václav Holčák s časem 5:42:91 dokončil na 7. místě, Tomáš Luska za 4:46:31 o příčku výš na 6. místě, Max Rudolf 4:08:08 na bramborovém 4. místě, bronz bral Prokop Zábanský z Oseka nad Bečvou za 3:57:58, stříbro Josef Petřek z Vigantic 3:49:72 a svoji kategorii vyhrál domácí Filip Chuděj za 3:35:83.

Kategorii juniorů jsme systematicky začali zavádět na vlastních závodech jako jedni z prvních. Přestože je TFA mladá disciplína, její popularita strmě roste a to se projevuje i zájmem mladých závodníků. Kategorie dorostu je standardem ve všech hasičských disciplínách. U TFA tento mezičlánek dlouho chyběl, ale ukazuje se, že není důvod mladé závodníky opomíjet. V kategorii padají výborné výkony podpořené konkurencí podobně starých/mladých závodníků. Mimo to se nám minulý rok podařilo uspořádat i dětské TFA a dá se říct, že v Karlovicích mohou hasiči s TFA začínat téměř od kolébky. Ostatně přijďte se přesvědčit. Nejbližší akce SDH Velké Karlovice - Tisňavy u zbrojnice v Tisňavách:

6.7. od 17 hodin - dětské TFA Velké Karlovice

6.7. od 21 hodin - noční TFA Velké Karlovice

8.7. od 10 hodin - O Valašský širák

8.7. od 14 hodin - dětská pohárová soutěž

Lukáš Vojvodík - SDH Velké Karlovice - Tisňavy

Mladí fotbalisti

Sdružení FC Velké Karlovice + Karolinka/Nový Hrozenkov starší a mladší žáci pro ročník 2017/2018 trénují dvakrát týdně, jednou v Novém Hrozenkově a jednou ve Velkých Karlovicích. Tímto způsobem se střídají i domácí zápasy krajské soutěže starších a mladších žáků skupiny A. Starší žáci se v letošní sezoně umístili na 6. místě. Mladší žáci tuto soutěž ukončili na 1. místě v tabulce.

Starší žáky trénuje Miroslav Kovář a Jiří Gajdoš, mladší žáky vede Jiří Gajdoš a Zdeněk Štuler.

Vrcholem zimní přípravy byl halový turnaj pod názvem „7. ročník Zimní ligy Vladimíra Štěpána mladších žáků“ pořádaný OFS Vsetín, kde jsme obsadili 2. místo za vítězem z Hošťálkové.

12. - 15. 4. 2018 jsme v rámci přípravy na jarní sezonu uspořádali čtyřdenní soustředění starších a mladších žáků na penzionu Gaudeamus v Pluskovci. Jezdili jsme na kolech trénovat na hřiště do Velkých Karlovic.

Soustředění se zúčastnili tito hráči, viz foto: Jakub Hájek, Lukáš Holčák, Josef Venglář, Martin Hrnčířík, Jan Hrabovský, Matěj Koňařík, Filip Borák, Miroslav Kovář, Jiří Gajdoš, Matouš Toman, Jiří Paška, Radovan Dujka, Adam Pekař, Robin Paška, Ondřej Horák, Marek Štuler, Franta Dujka, Šimon Babica, Martin Minarčík, Jan Tomek, Martin Pavelka, Jiří Gášek a trenéři Jiří Gajdoš a Zdeněk Štuler, chyběli Tomáš Koňařík, Šimon Plánka, Vojta Tomášek.

Jiří Gajdoš

Fotbal Muži A

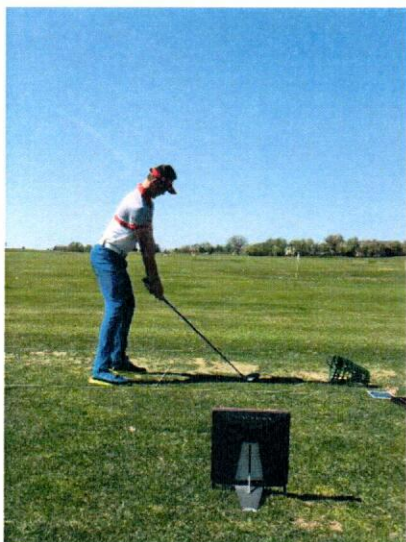
Po loňském sestupu z divize se A mužstvo vedené trenérskou dvojicí Ivo Davídek a Petr Ondřejka umístilo po podzimní části krajského přeboru na 2. místě s 24 body. V zimní přestávce tým opustili bratři Maliňákové, kteří odešli do Halenkova. Jedinou posilou byl Tomáš Kašpar z Halenkova a do zimní přípravy se s A mužstvem zapojili dorostenci Hruška a Gajdoš. S cílem navázat na podzimní výsledky a vyhnout se sestupovým pásmům se týmu vstup do jarní části nevydařil, když v prvních 3 kolech ani jednou nevyhrál a získal pouze 1 bod po domácí remíze s Holešovem. První domácí výhrou ve 4. jarním kole proti týmu Štitná nad Vláří 4:1 se tým výsledkově zvedl a před posledním kolem se nachází na 7. místě se 40 body. Nejlepším střelcem týmu i celé soutěže je se 24 góly Pavel Škrobák. Poslední zápas sehraje mužstvo v neděli 17.6.2018 na domácím hřišti proti týmu Juřinky.

Autor: FC VKK

Matěj Bača, začátek sezóny 2018

Probíhající golfová sezóna pro Matěje nezačala bohužel nejlépe. Místo důležité účasti na Národní golfové tour mládeže, která začala prvním turnajem na Zbraslavi, přišla nečekaná komplikace v podobě nemoci. Ta značně ovlivní plán celé sezóny a Matěj musí čekat, jak se projeví důkladná zimní příprava. Ta poprvé probíhala z velké části v zahraničí. S reprezentačním týmem ČR a pod vedením hlavního trenéra Staffana Johanssona se trénovalo ve španělském Costa Ballena a tureckém Beleku. Zatím odehrál mezinárodní turnaj na Slovensku na hřišti Penati, kde obsadil 4. místo a kvalifikaci mistrovství ČR družstev U16. Tu se svými spoluhráči z Beskydského golfového klubu s přehledem vyhráli a postoupili do finále, které se bude hrát na jejich domovském hřišti v Ropici. Momentálně se připravuje na nejdůležitější část sezóny. V červnu čeká Matěje start v Extralize mužů a pak mezinárodní mistrovství Slovinska v Ljubljani a národní mistrovství ČR žáků na hřišti Austerlitz ve Slavkově u Brna. Tréninku věnuje veškerý čas, tak ho spolužáci ve škole moc často nevidí. I letos se rozhodl obětovat účast na školním výletě s kamarády a využít čas k pečlivému tréninku. Přestože se začátek sezóny nevyvíjel podle představ, cíle zůstávají vysoké. Přivést medaili z mistrovství ČR žáků i družstev, a hlavně vybojovat nominaci na turnaj Evian championship ve Francii, kde se mu loni hodně líbilo. Snad se bude dařit a další úspěchy na sebe nenechají dlouho čekat.

Leo Bača

Truck trial

19. a 20. května jsme se opět, jako každý rok, zúčastnili republikového šampionátu v truck trialu v Mohelnici. Ta je naše srdeční záležitost a moc se na tyto závody těšíme. Letos tomu nebylo jinak a náš team Ogaři vyrazil 18. 6. v pátek do této překrásné lokality. Po technických přejímkách jsme byli vpuštěni do závodu a mohly začít vzrušující souboje nejenom s těžkým terénem, ale i se soupeři. Sobotní den se oběma našim posádkám vydařil, kde jsme průběžně byli na 2. a 3. místě. Neděle už tak veselá nebyla, neboť posádku Josef Drozd a Zdenek Horák potkala v sekci technická závada a tím nasbírali spoustu trestných bodů. Po rychlé opravě jsme mohli dále závodit, a tak druhá posádka Zeť Roman a Jurečka Jiří mohla dále pokračovat bez ztráty kytičky. Ale opět jsme se přesvědčili, že i u připravené techniky se může ledacos pokazit, a tak od neděle odpoledne jsme jezdili bez posilovače řízení. Ale i tak náš team vcelku úspěšně dokončil závody, kde před cca 13 000 diváky posádka Zeť - Jurečka obsadila celkově 3. místo a Drozd - Horák 5. místo.

Další závod nás čekal 9. - 10. 6. ve Stráži pod Ralskem. Rozhodování, zda se zúčastnit tohoto závodu bylo těžké, ale nakonec vyhrála myšlenka podpořit našeho nejmladšího člena teamu, a tak jsme vyrazili do slovenského Svederníku na traktoriádu. Větřieska měla velký ohlas u diváků, kde jsme předváděli exhibiční jízdy, ale ten největší úspěch měl Lukáš Drozd se svým závodním traktorkem a po velmi vyrovnaném boji obsadil 2. místo ve své kategorii.

Slovenští přátelé byli z našeho teamu nadšeni a moc se jim líbila myšlenka začlenění mládeže do tohoto sportu. Lukáš před třemi tisíci diváky ukázal, že má srdce bojovníka a dostal pozvání i s celým teamem na příští rok.

Roman Zeť

INFORMACE Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Přestože každým dnem nastane očekávané prázdninové období, bude provoz MŠ pokračovat po celý měsíc červenec (do 31.7.2018). K jeho přerušení dojde v měsíci srpnu. Nový školní rok 2018/19 bude zahájen 3. září.

Děti v průběhu roku pilně pracovaly při plnění Školního vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání „Karlovský Trojlístek“, který byl doplněn velkým množstvím aktivit. V posledním červnovém týdnu nás čeká událost nejvýznamnější – každoroční loučení – v podobě „Pasování dětí na školáky“ v prostorách obecního úřadu. V těchto dnech opustí naši MŠ 30 dětí. Je škoda, že všechny neusednou do lavic naší základní školy, ale stěhují se do jiných lokalit.

Děkují svým kolegyním za celoroční laskavý přístup při výchovně - vzdělávací práci i provozních činnostech s tím spojených.

Velké poděkování patří také Vám, rodičům, za zpětnou vazbu, kterou nám poskytujete a za pocit, že všem nám jde o jednu společnou věc - o kvalitní vzdělávání karlovských dětí spojené s jejich spokojeností!

Přejí Vám léto plné slunce ve všech směrech.....

Mgr. Svatava Koňářková, ředitelka MŠ

Karlovský Pepi maraton

V sobotu 9. června přivítaly Velké Karlovice účastníky již 14. ročníku závodu na horských kolech - Karlovské 50 - Pepi maratonu.

Za slunečného počasí se na startu sešlo 120 účastníků, kteří závodili ve dvou tratích dlouhých 50 a 35 km v celkem 12 kategoriích. Divácky zajímavou kategorií byl opět tandem (dvojkolo). Absolutním vítězem na 50 km se stal Ondřej Fojtík, mezi ženami zvítězila již tradiční účastnice Kamila Procházková. Velmi potěšující je, že každoročně stoupá počet zúčastněných Karlovjanů.

Závod se po všech stránkách vydařil. Tento svátek cyklistiky ve Velkých Karlovicích si užili závodníci, jejich doprovod i diváci. Děkujeme sponzorům za jejich podporu. Velké díky patří také spoustě dobrovolníků, bez kterých by nebylo možné tyto závody pořádat, a kteří pomohli vytvořit skvělou atmosféru závodu.

Více informací včetně fotografií můžete najít na stránce www.karlovska50.cz

Naděžda Válková

Zahájení letní přípravy malých biatlonistů

Po náročné zimě plné tréninků a závodů čekal všechny biatlonisty zasloužený jarní odpočinek. To ovšem neznamená úplně nicnedělání. Každý čtvrtek v měsících duben a květen bylo naplánováno navštívení meziříčského bazénu, pátky zase patřily pravidelnému saunování a sportovní masáži. Postupně se přidávaly tréninky gymnastiky ve školní tělocvičně, které byly zakončeny půlhodinkou jógy pod vedením paní Škrabalové. Jakmile bylo venku příznivé počasí, první nabírání jarních kilometrů proběhlo ve formě tréninků na kole. Ty navazovaly také na první letošní soustředění, které se uskutečnilo na Kasárnách

ve společnosti závodníků z Letohradu. Zaměřené bylo především na cyklistické tréninky, aby je poté děti mohly zúročit v sobotu 9. 6. na místním Karlovském Pepimaratonu. V závodě na 35 km se nejlépe z našich vedlo Martinu Flajšaroví, který dojel do cíle v čase 1:56:05. Ale ani ostatní, včetně těch nejmenších, si nevedli špatně. Z holek byla nejlepší Adéla Holčáková s časem 2:19:49. V příštích týdnech budou přibývat i tréninky na kolečkových lyžích a také první letní závody. Dřina se určitě vyplatí, tak nezbývá než se těšit na další pěkné výsledky.

Markéta Chudějová

Šípy Velké Karlovice

Úspěšné zakončení sezóny 2017/18

Pro šipkové družstvo V. Karlovice byla sezóna velmi úspěšná. Jako nováček B-ligy Vsetínsko jsme bez větších problémů tuto soutěž vyhráli s desetibodovým náskokem a pouze dvěma prohrami. Tímto jsme se po postupových 3 letech probíjeli až do Extraligy Zlínska, kde se budeme střetávat s nejlepšími týmy okresu.

Jako vítězové B-ligy jsme se 2.6.2018 zúčastnili Velkého finále MČR v Králíkách u Nového Bydžova. V konkurenci 33 týmů z celé ČR, které byly rozděleny do čtyřčlenných skupin, jsme tu svou bez problémů vyhráli.

Z výsledků: Šípy- ŠK Těmice 7:2
Šípy- Střelci z Ratolesti Č. Krumlov 7:2
Šípy- Arnoštáci Hranice 5:4

Play off: 1. kolo- volný los
2. kolo Šípy- Rio Semena Ostrava 0:5

Tým Ostravy, se kterým jsme se utkali ve 2. kole, obsadil celkově 3. místo. I přes prohru v play off jsme s předvedenými výkony velmi spokojeni a konečné 9. místo Šípů V.K. je pro nás výborným výsledkem.

Poděkování patří opět Obci V. Karlovice za zajištění dopravy na MČR, rovněž řidiči Miloši Kolářovi. Za podporu a trpělivost vděčíme i všem rodinným příslušníkům, hlavně manželkám a přítelkyním, bez nichž bychom jistě nedokázali úspěšně završit šipkařskou sezónu.

Zleva nahoře: T. Koňářik, D. Schnaubelt, R. Matyščák
dole: M. Tomek, M. Matyščák, L. Obr

M. Tomek, Šípy V. Karlovice